

пастила начинений голубом, мигдалем, цукром і корицею, плече ягняти з сафрану і кміном, тажин (м'ясне рагу) з чорносливом і мигдалем, фрукти, східні солодощі, чай з м'ятою. Останній вихід нареченої в білій сукні для розрізання торта відбувається перед від'їздом. Церемонія, як правило, починається пізно ввечері і триває до світанку. Перший день закінчується слізьми радості, і традиційними піснями «Youyou», які створюють особливу чарівність східним весіллям.

У Марокко наречена набуває статусу дружини не після укладення шлюбу, а тільки тоді як вона три рази обійде будинок свого чоловіка і увійде в будинок як господиня. Нескінченні мелодії національних інструментів, гра барабанів, ритми народних танців супроводжують не тільки весільний захід, але і молодят весь весільний тиждень.

Новий час привносить нові елементи в цю стару традицію, але дух цього прекрасного свята залишається незмінним.

Інноваційна діяльність жінок в сфері автомобільної індустрії

*Зеріух Інесс (Марокко)
Науковий керівник – доцент Л.С. Безкоровайна
ХНАДУ*

Автомобілебудування як галузь машинобудування зародилося в 80-90-х роках XIX століття у Франції і Німеччині, а в кінці XIX – початку XX століть – в Англії, Австро-Угорщині, Італії, США, Бельгії, Канаді, Швейцарії і Швеції у зв'язку з об'єктивною суспільною потребою в механізації сухопутних безрейкових перевезень, і витіснення з даної галузі людської діяльності мускульної сили тварин і людей. З середини XX-го століття автомобілебудування відноситься до зрілих галузей промисловості з високим ступенем монополізації. З 1950-60-х років автомобільна промисловість

найбільш інтенсивно розвивається в США, Японії, Китаї, Німеччині, Бразилії, Мексиці, Аргентині, Іспанії, Індії, Росії та у інших країнах.

Значний внесок у розвиток автомобілебудування (особливо в період зародження цієї галузі) внесли жінки. Без перебільшення можна сказати, що без жінок сучасних автомобілів взагалі могло б не бути. Саме представниця прекрасної статі дала гроші на розробку першого автомобіля.

Найвідоміша жінка, ім'я якої пов'язують з автомобілями, – це Мерседес, на честь якої названа знаменита німецька торгова марка і однойменна компанія-виробник легкових автомобілів преміального класу. Справжнє ім'я цієї жінки – Адріана Мануела Рамона Еллінек, а Мерседес було лише дитячим прізвиськом, домашнім ім'ям, в перекладі з іспанського означає «милосердя».

Еміль Еллінек був відомим австрійським підприємцем і дипломатом, проте в 1890-х роках він захопився автомобілями, розгледівши в самохідних візках перспективу заробітку і слави. Еллінек познайомився з Готлібом Даймлером і Вільгельмом Майбахом і налагодив продаж їх автомобілів в Німці, де Еміль був генеральним консулом Австро-Угорщини.

Вілла, куплена спеціально для цього торгового підприємства, була названа «Мерседес», на честь дочки. Трохи пізніше ім'я дівчинки Еллінек став використовувати як псевдонім для анонімної участі у гонках. Перемоги «Мсьє Мерседес» принесли славу і йому самому, і підприємству Даймлера. Еміль став членом ради директорів компанії.

Після смерті засновника компанії Готліба Даймлера фірма у 1901 році налагодила випуск автомобіля під добре знайомою публіці назвою Mercedes – модель «Mercedes 35 PS». У 1902 році на виставці в Парижі Еллінек презентував цю модель поряд з величезним портретом доньки.

Ім'я моделі стало торговою маркою в 1926 році, коли DMG злилася з фірмою Benz&Cie. Бренд Daimler не міг законно використовуватися у Франції, тому все підприємство було вирішено назвати на ім'я найпопулярнішої моделі. Нова компанія отримала назву Mercedes-Benz.

Тим часом сама Мерседес Еллінек мало цікавилася долею однойменних машин. Вона продовжувала жити в Австрії і займалася музикою.

Померла Мерседес в 1929 році, не залишивши ніякого іншого сліду в історії, крім свого імені. У 1903 році її ім'я вже перестало належати їй одній – батько офіційно приєднав ім'я до свого прізвища і став іменуватися Еміль Еллінек-Мерседес. За деякими даними, це єдиний в історії випадок, коли батько зробив ім'я дочки своїм прізвищем.

Якщо без Мерседес Еллінек знамениті автомобілі отримали б іншу назву, то без Берти Бенц (уродженої Рінгер) їх взагалі могло б не бути. Саме її капітал став стартом для бізнесу Карла Бенца, і саме її талант маркетолога перетворив автомобіль з кумедної, але марної технічної дивини в річ, що має практичне застосування.

У 22 роки ця розумна дівчина зажадала у батька-тесляра своє придане і вклала його в металургійну та машинобудівну фабрику Карла Бенца й Августа Ріттера. Справи на виробництві йшли досить погано, і саме гроші фройляйн Рінгер врятували підприємство від банкрутства. Через рік після цього Берта вийшла заміж за Карла Бенца.

Берта Бенц героїчно підтримувала у чоловіка віру в успіх – коли Карл, якого називали божевільним, готовий був кинути свої розробки, саме Берта вмовила його продовжувати проект саморушного екіпажу. І це незважаючи на те, що робота пожирала весь сімейний бюджет, і Бенци спочатку ледь зводили кінці з кінцями.

Берта, як і всі німецькі жінки тих часів, сиділа вдома і займалася домашніми справами і вихованням дітей. Спадкоємців у пари було п'ятеро. Але це не завадило жінці ще раз втрутитися в долю бізнесу чоловіка, причому вона не тільки принесла славу його компанії, але і сама увійшла в історію автомобілебудування.

Серпневим ранком 1888 року фрау Бенц, не запитавши чоловіка, взяла його «самобеглу коляску» (яка на той час встигла отримати медаль на

Мюнхенській виставці, але народ її сприймав як якийсь курйоз і не бачив їїпрактичного застосування) і вирушила в гості до своєї мами . Мама жила в місті Пфарцхайм, в 106 кілометрах від будинку Бенца в Магнейме. З собою Берта взяла двох своїх синів.

Ніхто і ніколи не здійснював подібних поїздок на самохідних екіпажах. Коляска під назвою Benz Patent Motorwagen №3 до тих пір пересувалася лише в виставковому залі, по території майстерні або по найближчих вулицях. Берта ж не побоялася всіх можливих труднощів, і їй вдалося їх подолати.

В дорозі у автомобіля скінчилося паливо – і жінка купила в аптеці засіб для чищення Лігроїн (нафтопродукт, здатний бути паливом для бензинових і дизельних двигунів). У коляски стерлися шкіряні гальмівні накладки – і фрауБенц заїхала до шевця. Розтягнувся приводний ланцюг – перша в світі автомобілістка знайшла в побіжному селі коваля.

Поки коваль порався з ланцюгом, Берта пояснювала присутнім навколо місцевим жителям, наскільки зручний автомобіль і як це здорово – пересуватися без коней. До речі, найяскравіше враження Motorwagen справив на жінок – саме вони перші оцінили переваги автономного моторизованого переміщення з точки А в точку Б.

ФрауБенц володіла неймовірною на ті часи технічної кмітливостю. Коли забилася паливна трубка, Берта, недовго думаючи, витягла з зачіски шпильку і з її допомогою прочистили засмічення. А коли, сидячи в колясці, вона відчула легкий удар струмом, то здогадалася знайти місце, де перетерлась обмотка на дроті і змайструвала нову «ізоляційну стрічку» з гумової підв'язки своїх панчох.

Дружині Карла Бенца світ зобов'язаний ще і тим, що на автомобілі стали ставити коробки передач. Малопотужна коляска не могла самотійно долати круті підйоми. Жінці доводилося час від часу спішуватися і самої штовхати Motorwagen в гору. І, розсудливо вирішивши, що все-таки водій повинен їздити на автомобілі, а не навпаки, після поїздки до мами вона порадила чоловікові зробити колясці другу передачу.

Подорож Берти Бенц з Мангейма в Пфарцхайм закінчилася успішно. Жінка з дітьми добиралася до родичів цілий день – адже Motorwagen не міг їхати швидше 16 км/г, а першопрохідці, звичайно, їхали ще повільніше. За цей день самохідна коляска викликала фурор у всіх попутних містах і селах - про винахід Бенца заговорили, і незабаром йому стали надходити замовлення на виготовлення нових автомобілів. До 1893 року продано близько 25 машин типу Motorwagen, потім з'явилася модель Velo... Загалом, справи Карла Бенца пішли в гору.

Більше Берта не втручалася в бізнес чоловіка. Вона двічі підштовхнула винахідника – спочатку забезпечивши його роботу, а потім розрекламувавши його досягнення. Надалі вона вела тихе сімейне життя і померла в 95-річному віці в 1944 році.

Мері Андерсон – ім'я цієї жінки зараз майже нікому не відомо. Проте, кожен водій щодня користується її винаходом. Американка Мері Андерсон придумала склоочисники і запатентувала свою ідею в 1903 році. Перші «двірники» були, звичайно ж, механічними і складалися з обертової рукоятки і гумового валика. Думка про те, що водієві потрібно очищувати лобове скло автомобіля, не виходячи з салону, прийшла в голову Мері Андерсон під час зимової поїздки з рідної Алабами в Нью-Йорк. Жінка помітила, що багато водіїв, незважаючи на холод, вітер і снігопад, змушені були їхати «політньому», з відкинутим вітровим склом – інакше вони просто нічого не бачили крізь заліплене опадами вікно.

Цілий рік Мері креслила, моделювала і відчувала свої склоочисники, перш ніж вони були завершені. Це були перші «двірники», які працюють - всі попередні ідеї на цю тему виявлялися неспроможними.

Незважаючи на те, що Мері Андерсон на момент отримання патенту було вже 38 років і вона була досвідченим підприємцем (жінка торгувала нерухомістю і тримала власну виноробню), отримати дохід від склоочисників вона не змогла. Спочатку Мері намагалася продати права на винахід якоїсь

канадській фірми, але її пропозиція не була прийнята. Автовиробники теж не поспішали встановлювати склоочисники Андерсон.

Коли в 1920 році закінчився термін дії патенту, підприємства відразу почали обладнувати машини «двірниками», зробленими за кресленнями Мері. На жаль, винахідниця не отримала від автовиробників абсолютно нічого. Мері Андерсон померла в 1953 році, коли без її винахода вже неможливо було взагалі уявити автомобіль.

До речі, автоматичні двірники теж були винайдені жінкою. У 1917 році американка Шарлотта Бріджвуд запатентувала електричні склоочисники, які працювали від двигуна автомобіля. Її винахід теж не став джерелом доходу – склоочисники продавалися погано.

Жінки продовжують впливати на розвиток автомобільної промисловості. Наприклад, саме вони придумали запам'ятовування і автоматичне регулювання крісла, дзеркал, керма і педалей під водія, функції, які зараз реалізовані на більшості дорогих машин. Ця ідея належить жіночій команді, яка створила в 2004 році концепт-кар Volvo YCC. На ньому ж вперше з'явилися нагадування бортового комп'ютера про терміни проходження технічного обслуговування.

Таким чином, роль жінок у розвитку світового автопрому досить значна – жінки були поруч з машинами з самого першого дня автомобільної ери і принесли всій індустрії чимало користі.

Література:

1. Женщины, изменившие автомобильный мир: [Електронний ресурс]: режим доступу: <https://www.dpchas.com.ua/positivnye-novosti/zhenshchiny-izmenivshie-avtomobilnyy-mir>
2. Шесть женщин, изменивших автомобильную индустрию: [Електронний ресурс]: режим доступу: <https://www.popmech.ru/history/291102-6-zhenshchin-izmenivshikh-avtomobilnuyu-industriyu/>